

F. t. l. vedr. hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme

Bestemmelsen vil således udgøre et supplement til hæleribestemmelsen i straffelovens § 290 og til bestemmelsen i straffelovens § 114 a, stk. 2, nr. 3, om bistand ved finansiering af terrorisme.

Bestemmelsens *stk. 3* indeholder hjemmel til, at der i forskrifter, der udstedes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller Finanstilsynet i medfør af henholdsvis § 10 og § 33, kan fastsættes straf af bøde for forsættlig eller grov uagtksom overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Bestemmelsen svarer til § 19, stk. 3, i betænkningen, dog er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen også omfattet af bestemmelsens *stk. 3*.

Det fremgår af *stk. 4*, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet kan pålægge en person eller en virksomhed tvangsbøder, hvis personen eller virksomheden ikke giver de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af loven eller regler udstedt i medfør heraf. Bestemmelsen svarer til § 374, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Efter *stk. 5* straffes en person eller virksomheder, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 12, stk. 8, med bøde.

Forslagets *stk. 6* svarer til § 13, stk. 3, i den gældende hvidvasklov og § 19, stk. 4, i betænkningen.

*Til kapitel 12**Til § 38*

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. februar 2006, jf. dog *stk. 3*.

Samtidig med lovens ikrafttræden foreslås det i *stk. 2*, at den gældende lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ophæves.

I *stk. 3* foreslås det, at bestemmelserne i § 6, stk. 2, § 12, stk. 5, og § 19 først træder i kraft 1. januar 2007. Begrundelsen for dette er, at disse tre bestemmelser indeholder store omstillingsbyrder for de af loven omfattede personer og virksomheder, hvorfor det er fundet mest hensigtsmæssigt at udskyde ikrafttrædelsen af disse bestemmelser.

Til § 39

Overgangsbestemmelsen i § 39 omfatter de virksomheder og personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, udøver virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11 og 17. Overgangsbestemmelsen skal sik-

re, at loven ikke betyder, at disse virksomheder og personer ikke kan udøve den virksomhed, som de udøver på det tidspunkt, hvor loven træder i kraft, efter lovens ikrafttrædelse.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke med hjemmel i § 31, stk. 2, kan nægte at registre de virksomheder og personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling. Det samme gælder for udbydere af tjenesteydelser til virksomheder. Virksomheder, der på det tidspunkt, hvor loven træder i kraft, erhvervsmæssigt udøver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier, er allerede registreret, jf. den gældende lovs § 1, stk. 4.

Endvidere indebærer overgangsbestemmelsen, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke med hjemmel i § 31, stk. 3, kan afregistrere de virksomheder og personer, der udøver virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11 og 17, på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, for forhold begået før lovens ikrafttrædelse. For forhold begået efter lovens ikrafttrædelse gælder § 31, stk. 3, således for alle virksomheder og personer, uanset om de drev virksomhed før lovens ikrafttrædelse.

Til § 40

Efter lovteksten er forhandlere af genstande og auktionsholdere på trods af bestemmelsen i betalingsmiddelovens § 10, stk. 1, ikke forpligtet til at modtage kontante betalinger på 15.000 euro eller derover. Dette gælder også, hvis kontantbetalingen består af flere betalinger, der tilsammen udgør 15.000 euro eller derover, og betalingerne ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det antages, at der i praksis foretages få kontante betalinger på 15.000 euro eller derover. Betalinger af denne størrelse vil derimod typisk ske gennem betalingskort og hævekort eller andre betalingssystemer eller ved brug af check. Det vurderes derfor, at den praktiske virkning af et forbud ikke vil ramme en bred kreds af købere, hvorfor muligheden for at betale kontant i praksis ikke forringes væsentligt.

Til § 41

Det foreslås, at loven som udgangspunkt kan sættes i kraft for Grønland og Færøerne ved kongelig anordning.